

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.754 van 7 oktober 1999
in de zaak A. 84.170/VII-18.443.**

In zake : 1. Paul JAMBERS,
2. Herbert MÖCKING,
3. Bert DE HAES,
4. Pierre VAN UTTERBEECK,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat H. STRYCKERS,
kantoor houdende te HASSELT,
Diestersteenweg 198-200

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van ANTWERPEN.

tussenkomen partij :

de v.z.w. EMMAÜS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Paul JAMBERS, Herbert MÖCKING, Bert DE HAES en Pierre VAN UTTERBEECK op 17 mei 1999 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen dd. 25 februari 1999 waarbij het beroep tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Duffel van 5 oktober 1998 waarbij aan de VZW Gezondheidszorg COVABE (thans VZW EMMAÜS) de vergunning werd verleend tot het exploiteren van een psychiatrisch verzorgingstehuis te 2570 Duffel, Mechelsebaan 220, ongegrond werd verklaard en het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Duffel van 5 oktober 1998 werd bevestigd, waarbij

deze exploitatievergunning werd verleend op de percelen D-300b, D-302d, D-320s, omfattende :

- het lozen van max. 2 m³/u huishoudelijk afvalwater (HA) in oppervlaktewater via een zuiveringsinstallatie (3.6.1.);
- 1 transformator van 400 kVA (12.2.1.);
- 2 stookinstallaties op aardgas met een vermogen van 425 kW elk (43.1.2.);
- diverse gebouwen en lokalen voor opvang en verzorging van psychiatrische zieken (49)";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 september 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. STRYCKERS, die verschijnt voor verzoekers, van Adjunct van de Directeur M. STABEL, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 13 juni 1999 de v.z.w. EMMAÜS, begunstigde van de bestreden vergunning, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

2. Overwegende dat met het bestreden besluit aan de v.z.w. EMMAÜS (voorheen de v.z.w. Gezondheidszorg COVABE) de vergunning wordt verleend tot het exploiteren van een psychiatrisch verzorgingstehuis te Duffel, Mechelsebaan nr. 220 en omvattende :

"- het lozen van max. 2 m³/u huishoudelijk afvalwater (HA) in oppervlaktewater via een zuiveringsinstallatie (3.6.1.);

- 1 transformator van 400 kVA (12.2.1.);
- 2 stookinstallaties op aardgas met een vermogen van 425 kW elk (43.1.2.);
- diverse gebouwen en lokalen voor opvang en verzorging van psychiatrische zieken (49)";

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekers aanvoeren wat volgt :

"Verzoekers zijn eigenaars en bewoners van de Zandstraat en de Mechelsebaan en hebben zich daar gevestigd omwille van het uitzonderlijke groene en rustige karakter van het gehele gebied, inzonderheid de open groene ruimte aan de overzijde van de weg.

Verzoekers zijn vrij jonge gezinnen welke deze woonomgeving hebben verkozen waarbij het karakter van deze omgeving bepalend was voor hun keuze : de open vrije ruimte met vrij uitzicht was een garantie voor rustig woongenot.

De woonkwaliteit aan de Zandstraat en de Mechelsebaan wordt primair bepaald door het open en ruime groengebied van de Mostaardpot.

Door de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning, samen met de verleende bouwvergunning, bewijzen verzoekers dat de open groene ruimte van de Mostaardpot niet alleen onherstelbaar beschadigd wordt maar door de exploitatie van een omvangrijk complex verloren zal gaan samen met (het) bijzondere karakter van het gehele gebied.

De bestreden vergunning verleent de exploitatie van een verzorgingstehuis met een breedte van 125 meter en een diepte van 60 meter en vertegenwoordigt slechts fase I van de bouw- en exploitatieplannen, daar in een nabije toekomst fase II zal worden vergund, zoals thans reeds op de vergunde plannen is aangeduid.

Dit betekent een volledige teloorgang van het feitelijke en natuurlijke karakter van het open groene gebied en berooft verzoekers van het bestaande uitzicht op het open gebied.

Ook al is de verhouding bebouwde oppervlakte/perceeloppervlakte eerder gering, toch zal door de doorlopende bebouwing aan de straatzijde van 125 meter in een eerste fase het bestaande uitzicht en het genot van deze open ruimte volledig verdwijnen voor verzoekers.

Het ingeroepen nadeel zal zich daarom specifiek concretiseren door de afgeleverde milieuvergunning samen met de bouwvergunning en wordt alleen en uitsluitend veroorzaakt door beide vergunningen.

Vermits verzoekers ernstige annulatiemiddelen aanvoeren tegen de gewestplan- en APA-bestemming waarin de bestreden vergunning haar steun vindt, is het verlies van het bevoorrecht zicht op het tegenoverliggend open landschap een ernstig nadeel daar aan verzoekers niet kan verweten worden dat dit nadeel onvermijdelijk zou zijn, zelfs indien de gewestplanbestemming, c.q. APA-bestemming, op wettelijke wijze tot stand zou zijn gekomen.

Verwijzend naar het betreffende middel aangaande onwettigheid van het geldende voorschrift, doen

verzoekers gelden dat zelfs indien de regionale commissie van advies op behoorlijke en wettelijke wijze de uitgebrachte adviezen had onderzocht en beantwoord, het niet zonder meer zou vaststaan dat het betrokken gebied de voorgestelde bestemming van bufferzone niet zou hebben verkregen in het definitieve gewestplan; dat bij afwijzing of weerlegging van het gemeenteraadsadvies de mogelijkheid behouden bleef welke voorgesteld werd in het ontwerp-gewestplan, nl. landelijk gebied waardoor het historische karakter van dit gebied behouden bleef.

Het terrein waarop het verzorgingstehuis is gepland vormt een feitelijke buffer - zoals door de gemeenteraad bij de opmaak van het gewestplan werd geadviseerd - tussen het woongebied van de Zandstraat, de terreinen en waterputten van de Antwerpse Waterwerken en het bos- en natuurgebied voor de spoorweg Antwerpen-Brussel.

Door de bouw en de exploitatie van het verzorgingstehuis zal deze buffer onherroepelijk verdwijnen; door enkel een bufferzone te voorzien rondom de ecologisch zeer waardevolle vijver doch niet voor of rond het geplande gebouwencomplex, worden verzoekende partijen geconfronteerd met een belangrijke rechtstreekse visuele hinder waardoor dient te worden aangenomen dat de rust, het uitzicht, de leefbaarheid en het landelijk woonklimaat van verzoekers ernstig zal worden aangetast door de exploitatie en bouw van het omvangrijke complex.

De te verwachten ernstige schade aan de waardevolle vijver in het gebied wegens een te smalle buffer van 10 meter, maakt tevens een bijkomend ernstig nadeel uit dat door de bouw en de exploitatie van het complex moeilijk te herstellen is.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning vormt voor verzoekers een moeilijk te herstellen ernstig nadeel daar de vergunninghouder door de geplande exploitatie van het omvangrijke complex, op onherstelbare wijze ingrijpt in het open landschap dat zijn oorspronkelijk karakter definitief zal verliezen, en dat ingeval het annulatieberoep tegen de reeds verleende bouwvergunning ongegrond zou worden bevonden, de bestreden milieuvergunning haar rechtseffecten behoudt zodat een schorsing van de tenuitvoerlegging op grond van de ingeroepen ernstige middelen aangewezen blijft";

3.2. Overwegende dat het nadeel dat verzoekers inroepen in wezen bestaat uit visuele hinder, te weten de aantasting van de open ruimte en dus van het uitzicht op dat open gebied; dat evenwel dat beweerd nadeel niet rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden exploitatievergunning, maar eventueel uit de bouwvergunning voor

het geplande verzorgingstehuis; dat daarbij komt dat verzoekers niet aantonen dat zij een rechtstreeks uitzicht hebben op het betrokken gebied, terwijl de tussenkomende partij aan de hand van plannen en foto's, met aanduiding van de standplaats van de camera, op het eerste gezicht aannemelijk maakt dat geen der verzoekers een dergelijk uitzicht heeft op het betrokken gebied, waarvan overigens slechts een relatief klein deel, en dit langsheen de Mechelsebaan, zal worden bebouwd; dat verzoekers nalaten aan te geven welke milieuhinder de verleende milieuvergunning hen persoonlijk zal berokkenen, terwijl het verre van evident is dat de uitbating van een verzorgingstehuis ernstige milieuhinder zal teweegbrengen; dat verzoekers niet aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te berokkenen;

3.3. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. EMMAÜS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven oktober 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.